

UVODNA RIJEČ

Svima vama, braćo u Kristu, pozvanima svetima i posvećenima, milost i milosrđe od Boga Oca i Krista Spasitelja.

Obuzet sam osjećajima priznanja i zahvalnosti. Prema vašoj dobroj volji, duhu požrtvornosti, svijesti da smo jedno u krvi Jaganjca. To jedinstvo jest ono glavno. A jedinstvo je i mir u Kristu. Njegova krv srušila je zidnu pregradu, pa se od mnogih i raznih naroda — po zakonima božanske evolucije — rađa onaj »novi čovjek« koji ne zna za neprijateljstva, jer su uništena na Križu (Ef 2, 15). I Kristov križ širi ruke na Istok i na Zapad. Na sve strane svijeta.

U tu zajednicu u Kristu uklapam i ovdje prisutnog pripadnika Pravoslavne Crkve. Pred nama je nekako II vatikanski koncil u minijaturi, mikrokoncil. Time je pred nama i baza da se razvija nada izrasla na istom Koncilu. To je nada u moć gorušičina zrna, moć božanskih dimenzija. To zrno je i danas moćno. Najsitnije sjeme razvija se u stablo. U granama toga stabla mogu boraviti mnoge, iako, u sporednijim oznakama, različite ptice nebeske (Mt 13,32). A kad ono »jedno srce i jedna duša« prve kršćanske općine (Dj 4, 32) postane stvarnost, tada će istom slaviti pobjedu ona molitva Velikog Svećenika da svi »budu jedno« (Iv 17, 22).

I održavanje ovog tečaja kao da slijedi zakone razvoja gorušičina zrna. Bilo je sitno god. 1961. Kasnije doskoči potrebama razvoja liturgijskog života. Ove godine se pojavljuje u većim dimenzijama, ali još uvijek provijava svijest neke nestalnosti, svijest onih faza u svakom razvoju: rast — zastoj — pad — uzdizanje.

Mi se, evo, sastajemo poslije završetka Vatikanskog koncila. Još se nalazimo u atmosferi nedogotovljenosti. Pred nama su 4 konstitucije, 9 dekreta i 3 deklaracije — golemo gradivo, povjereno od koncilskih otaca da ga proučavamo, primjenjujemo i oplođujemo u areni života. A očekuju se još detaljniji propisi. Očekuju se primjene sa strane biskupskih konferencija ili pojedinih biskupa za svoje biskupije. Zbog toga velim da smo još u atmosferi neke nedogotovljenosti. Istom naredni tečaj, dogodine — ako Providnost dopusti, mogao bi biti i s te strane potpuniji.

Ipak smo se dužni sastajati. I sastajemo se. Koncil je u dekretu »De educatione christiana« (br. 11) stavio u zadatak fakultetima da spremaju kandidate za svećeničku službu, da se brinu za nastavnički

kadar, da promiču teološke discipline, da poduzimaju zadatke višeg intelektualnog apostolata, da odgovaraju na upite što im danas postavljaju znanosti u napretku i sl.

U dekretu »De presbyterorum ministerio et vita« (br. 19) pozivaju se biskupi da nađu načina kako bi njihovi svećenici mogli obnavljati stečeno znanje i sticati uvid u novu teološku problematiku. Svećenicima na terenu potrebno je upoznavati nove pastoralne metode. Svima je potrebno učvršćivati duhovni život. Međusobno izmjenjivati iskustva stečena u apostolatu.

Težina nas ovog zadatka straši. Ali tješi nas vjera u uspjeh. Krist nam je rekao da će naša vjera, i bude li sitna kao gorušično zrno, biti dovoljna da prenese brda (Mt 17,20). A mi ne tražimo da se brda premjeste. Očekujemo mnogo manje. Da se u bratskom dijalogu nastojimo međusobno duhovno obogatiti. Idemo za tim da proširimo znanje, učvrstimo vjeru, dokažemo ljubav.

Jedna me misao ipak straši. Pomisao na odgovornost u kojoj sudjelujemo. Velika je odgovornost na svima nama — ako milost Koncila ostane bez odgovora s naše strane. Ovo je bio »koncil obnove«. Time je i koncil obaveza. A obavezama se ne udovoljava verbalizmom, ni paradnim nastupima, ni baroknom statistikom, ni priređivanjem spektakla. Same riječi »Domine, Domine« ne promiču kraljevstvo nebesko (Mt 7,21). Formalizam je najveći neprijatelj autentičnog kršćanstva.

Nastojat ćemo olakšati tu odgovornost suradnjom na ovom tečaju. U pojedinim sekcijama poslije podne doći će do izražaja pojedina iskustva, planovi, prijedlozi itd. Dao Bog da te sekcije budu doista plodne. Uz dobru volju za napretkom svi ćemo nastojati da do maksimuma provedemo u djelo smjernice svakog raspravljanja, naime: »In necessariis unitas — in dubiis libertas — in omnibus caritas«, tj. u čemu se moramo složiti neka nas složi jedinstvo — u pitanjima ostavljenima slobodnom raspravljanju neka se poštuje sloboda — u svim pitanjima neka se opslužuje ljubav.

To je dosta. Sakupili smo se u ime Gospodnje. Nепреvarljiva Istina nam je zagarantirala da je među nama, jer smo sakupljeni u ime Kristovo (Mt 18,20). I Duh istine je među nama (Iv 15,26), jer ga šalje Mudrost od Oca.

Neka mojim slabim molitvama pruži pomoć vaša molitva, a svima neka pomogne Svemogućí. I on, koji je započeo — neka i dovrši.

Dr Jordan KUNICIC
dekan